

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

26. De quadam matrona Lutherana, quæ sacro assumptæ virginis matris die volens balneum sibi parari, miraculosa ædium suarum conflagratione diuinitùs punita est, lignis ad balneum congestis penitus ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

lius factæ apparitioni, & terrefactum adhuc
 populū benè sperare iussit, simulq; illos de
 morte tyranni Iuliani certiores reddidit, vr
 cuncti gratias clementissimo Deo agerent, qui
 summo discrimine ipsos & Ecclesiam tam be-
 nigne liberasset. Nec multò post, euentus do-
 cuit Basilium vera dixisse, & historiam. Liba-
 nius Iuliani quæstor Casaream veniens con-
 sumavit, qui in Persico & postremo illo Iulia-
 ni bello coram interfuerat. Narravit enim ig-
 notum quendam militem cum armis in excu-
 bis apparuisse, qui lanceam validè vibrans,
 terribili impetu confoderit Iulianum, qui que-
 mor abscedens nusquam comparuerit, cum
 ille blasphemus interim dirè vociferans exspi-
 raret. Tanram demùm vim habuit communis
 illa precatio, quæ auctore Basilio instituta, &
 invocata Virginis patrocinio corroborata fu-
 it, nimirum vt grauissima Ecclesie pestis Iulia-
 ni tyranni sauitia illæsus persisteret. Eandem
 nauationem post Amphilochium repetunt
 Fulbertus Antoninus, (*In serm. de Deipara par-*
4. serm. tit. 5.) Nauclerus: alijque complures
 multa id genus exempla de Mariæ templis, &
 factis ad illa peregrinationibus, acceptisq; be-
 neficijs, coniunctisque miraculis præclare scri-
 plerunt.

De historia belli Liuonici, De quadam matrona Lu-
thæna, que sacro assumpta virginis Mariæ die vo-
 lera

lens balneum sibi parari, miraculosa ad idum sacrum
conflagratione diuinitus parata est, lignis ad bal-
neum congestis, penitus incombustis.

CAP. XXVI.

ANNO 1556. ipso assumptæ virginis Ma-
tris die, Terpati sacerdotes ex recepto Ec-
clesiæ more diem illum solemnem habe-
bant, & magno, vt solet, cum apparatu, &
crebro campanarum pulsu diuinum cultum
peragebant. Eam celebritatem & reuerentiam
virgini Matri ad summi numinis honorem
exhibitam, cum matrona quædam impendit
inuiderer, mandat pedisse quæ, vi balneum
adparet, caminum instruat, se cum marito
uari decreuisse. Illa solemnis festi dominam
submonere, vtque alium in diem ^{transiret}
rogare, Matrona repente excandescens, ^{quæ}
inquit, de Maria narras: fuit illa ^{licet sum-}
lis mihi, nec vllius potentiz aut ^{ratiz pro-}
rogatiuam habet, tu iussa mea ex ^{quere. De-}
mula ne dominam grauius exacer ^{aret, in pe-}
rata perficit. Vbi ad caminum ve- ^{tum est,}
da ligna, quæ alioqui haud difficulter flam-
mam excipiunt, nulla ope, nullis nutrimentis
accendi potuerunt. Illa vbi se vndique vultu
laboris frustranci pertæsa, textum omne arde-
cõspicit, nec vlla vi, flammam exstinguere
let. Ignis primùm ipsum balneum vastat, mo-
duas contiguas ædes ingenti ciuium omni-
scru-

terrore popularur. Confluit ex templo vniuersum vulgus, & vix tandem latius serpere incendiū, prohibent. Postero die lingnorum fasciculus, camino ingestus omninò incombusus comperitur.

Thomas Morus lib. 1. Dialogor. ca. 16. refert Laurentius Surius in Chronicis, De puella quadam nobili cum alijs quibusdam à Demone obsessis apud imaginem B. virginis Ippisunchij liberatis.

CAP. XXVII.

AT Thomas Morus loco citato, se plerāque suæ ætatis commemorare posse miracula, quæ ad imagines, quas solent homines pietiam peregrè inuisere, edita sint, tam ab omni suspitione aliena, tamquæ amplis fulta testimonijs, vt qui ea velit reuocare in dubium, is non multum ab insania abesse videbitur. Interim vnum recitat admodum illustre, quod ante paucos annos in cuiusdam viri nobilis Rogeri V Ventunorthi aliquot proles declaratum sit diuinitus. Præcipuè autem in vnam ex filiabus eius, annorum non amplius duodecim, quam malus dæmon inuaserat, & multis modis diuexerat. Erat illa iam mentis inops deliransquæ, procaciter & petulanter in Deum ipsum incurrebat, execrabaturquæ res quasque precibus sacratas, & quod mirum est facillè etiam nullo indicante à non consecratas illas internoscebat. Fiebant hæc procul

M 3 dubio